

Bris bris puste meg i nakken
Det blir kaldt i frakken og kroppen skrike
kom bris bris, sett meg fri
Skrupå sirenen og gje meg varige mèn

Bris gjer meg roser i kinnet, tar vekk vonde minner
Bris du har stengt oss inne. Du vinner, du vinner

Mitt navn er Kristopher, eks lokomotivfører
sønn av en skipsreder. Eg var hans stedfortreder
Eg blei tatt hånd om av ei nonne i et kloster
Eg gjekk i tjeneste for mitt land og kom heim som krigsoffer
Og eg blei lam i frå livet og ner
Og mitt navn blir ikkje lenger nevnt når folk ber
For ingen husker gamle Kristopher
Han som redda fem liv for sjølv å bli et krigsoffer